

РЕШЕНИЕ

№ 6686

гр. София, 06.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Мария Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Ст. Димитров, като разглежда дело номер **7736** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208- 228 от Административно
-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните
нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на
управление [населено място],[жк],[жилищен адрес] срещу Решение от 06.07.2012г. на
Софийски районен съд /СРС/ по н.а.х. дело №1430/12г., с което е потвърдено
наказателно постановление /НП/ № 12207-0185492/22.11.2011г., издадено от
Директора на ТД на НАП – С., с което на дружеството [фирма] на основание чл.185,
ал.2 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложено
административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 /три хиляди/
лева за нарушение на чл.7, ал.1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г. на МФ за
регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства
/Наредба № Н18/13.12.2006г./.

В жалбата касаторът твърди, че на 08.10.2011 в 11ч. в стопанисвания от него
търговски обект, представляващ павлион № 356 в рамките на Стоков базар „И.”, Б. 1,
в [населено място], [улица] за продажба на якета и панталони, е била реализирана
покупка на един брой дамско яке на стойност 46.00лв. Търговецът не е имал
възможност да издаде документ, удостоверяващ плащането, поради това, че в този
момент не е имало ток, зареждал е стока и касовият апарат е бил на друго място, тъй

като е трябвало да се зареди. След това е била направена проверка на базата на извършената контролна покупка и е било установено, че в обекта не е имало монтирано и въведено в експлоатация фискално устройство. Жалбоподателят счита, че трябва да се вземат в предвид основателните причини, поради които не е бил в състояние да издаде касов бон, а именно че на практика денят на проверката е бил първи работен ден за конкретния търговски обект, последният се е намирал в процес на зареждане и продажбата на един брой дамско яке е била реализирана по изключение и по настояване на клиента.

В съдебното заседание пред АССГ, жалбоподателят поддържа касационната жалба и твърди, че след направената проверка е изпълнил всички изисквания и е представил необходимите доказателства.

Ответникът оспорва касационната жалба и представените доказателства, като неотнорми, тъй като са съставени след извършената проверка на фирмата. Моли жалбата да се остави без уважение и оспореното решение на Софийски районен съд-потвърдено.

Участващият по делото прокурор от СГП дава становище за частична основателност на касационната жалба-относно искането на касатора за намаляване на размера на административното наказание.

Съдът, като взе предвид релевантите с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

За да потвърди НП с оспореното пред АССГ решение, СРС, НО, 4-ти състав е приел за установено от фактическа страна, че на 08.10.2011г., около 11,00 часа, павилионът, стопанисван от касатора се е намирал в работен режим – подреден и отворен за клиенти, каквито на практика „влизали и излизали”, като служители на ТД на НАП- С. град осъществили контролна покупка на кожено яке на стойност 46 лв. от М. Р., за която покупка не бил издаден касов бон и продажбата не била отчетена и по никакъв друг начин от единствения работещ в обекта по това време, а и непосредствено осъществил продажбата-М. Х.. На място проверяващият екип инкорпорира констатациите в Протокол за извършване на проверка, бланков № 0093775, съдържанието на който протокол било окончателно оформено при явяването на Х. в ТД на НАП – С. град на 11.10.2011. Тогава са и представени документи от Х. за сключен Договор за наем от 27.09.2011 г. и Договор за абонаментно сервизно обслужване на касови апарати с фискална памет №458/08.10.2011г, както и Свидетелство за регистрация на фискално устройство от същата дата, в т.ч. и за изградена дистанционна връзка с НАП, очевидно сочещи, че са следствие от предприетите действия в резултат на извършената проверка на място в обекта в часовете преди обяд.

Въз основа на установеното от фактическа страна, СРС е извел решаващите си изводи, че касаторът е осъществил състава на административното нарушение по чл.7, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г., във вр. с чл.185, ал.2 ЗДДС, поради което законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност, като не е налице основание за приложение на чл.28 ЗАНН и в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Решението е правилно.

При постановяването му съдът не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила и материалния закон.

Районният съд е постановил обжалваното решение след анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства, дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Представеното към касационната жалба свидетелство за регистрация на фискално устройство от 22.03.2012 г., издадено на името на касатора, не рефлектира върху крайния извод на съда, че касаторът е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. Касае за доказателство, установяващо нововъзникнал след извършване на нарушението факт.

Относно наложената имуществена санкция в размер на 3000 лв., съдът правилно е съобразил, че няма изменение в законодателството, считано от времето на извършване на нарушението до постановяване на решението по жалбата, че определеният размер на имуществената санкция е в законово установения минимум и, че не разполага с правомощия да заменя или да определя размер на санкцията под предвидения в закона най-нисък предел по смисъла на чл.27, ал.4 и ал.5 от ЗАНН.

По изложените съображения, законосъобразното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.07.2012 г., постановено по н.а.х. дело №1430/12 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: